

[Hans Hansen (Rørby).]

vil. Her er et rigtigt Princip, som er anerkendt og godkendt af alle, og hvis Virkninger, hvis man følger det, vil blive, at man ikke straffer de Mennesker, der bygger Huse. I de Oplysninger, der som Bilag ledsager Betænkningen, findes paa bageste Side en Oversigt over, hvor meget det betyder i Procent af Huslejen, og det er ikke til at tage fejl af.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen talte stærkt om en Ret. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der er jo ikke Antydning af Skattefrihed i det foreliggende Forslag, som det ærede Medlem forsvare; der er Tale om en Henstand, men ikke om nogen Ret. Det er noget helt andet, at man giver en Henstand, hvis Virkning maa ske er problematisk; jeg underkender ikke Betydningen af, at man kan leve paa Prioriteter i de 10 Aar, men jeg vil, som sagt, gøre opmærksom paa, at der her ikke er Tale om nogen Ret, men kun om en Henstand. Med den Begrundelse, det ærede Medlem i øvrigt gav, maa han imidlertid formentlig stemme for vort Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby var bange for, at Skattefrihed skulde bevirke, at der kunde paaføres adskillige Kommuner Udgifter til Skoler og lignende. Med de Forhold, hvorunder vi lever i Øjeblikket, er der maaske noget om dette, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det fundamentale for al Virksomhed — og i Særdeleshed i vore Byer — er Boligbyggeriet, og hvis man paa naturlig Maade kan skabe Beskæftigelse, er der derved givet Anvisning paa, hvordan man kan aflaste Kommunerne. Jeg gad vidst, om man overhovedet paa anden Maade kan skabe et naturligt Grundlag for Beskæftigelse end ved at fremme et Boligbyggeri paa sundt Grundlag, for ganske som Landbruget er det fundamentale for alle Erhverv paa Landet, er Boligbyggeriet det fundamentale for Byerhvervene og deres Beskæftigelse. Jeg synes, at den Frygt, der her gives Udtryk for, samtidig med at man siger, man er Tilhænger af Skattefrihed, lyder ikke godt, idet denne Frygt for Virkningerne, som jeg i øvrigt mener er problematiske, naar man ogsaa her indfører alle disse smaa „Landsting“, tyder paa, at man i Virkeligheden ikke er nogen stærk Tilhænger af den Skattefrihed, som der i øvrigt gives en god Motivering for.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen

(Rørby) sagde, at jeg maatte vel ogsaa være bundet ved mine tidligere Udtalelser. Jeg siger: Ja, absolut, det har jeg været, og i Henhold til de Udtalelser er forskellige Skatteændringer i disse Aar gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at det var ham umuligt at se, at af to Gaarde af ens Karakter, hvoraf den ene havde gode Bygninger, den anden daarlige Bygninger, skal den Gaard med de gode Bygninger betale mere i Skat end den med de daarlige. Det er fuldkommen rigtigt, det er det Synspunkt, vi fra vor Side har gjort gældende. I Henhold dertil er det Synspunkt allerede fuldt ud gennemført inden for den meget omfattende amtskommunale Ejendomsskat, hvor praktisk talt ingen Bygningskatter opkræves for dansk Landbrug mere. Ud fra samme Tankegang gennemførte jeg de Regler, der gælder for Ejendomsskatterne inden for den fælleskommunale Udligning, hvor der gives større Fradrag pr. Lejlighed i Byerne, og denne Linie agter jeg at følge. Derfor udtaler jeg Haabet om, at den ogsaa vil blive fulgt af den Kommissionsbetænkning, der kommer. Men det kan formentlig ikke være saadan, at der ikke her i Landet paa et bestemt Omraade af Beskatningen som paa alle andre maa være en vis Orden i Tingene, naar man gaar ind i en stor samlet Skattereform, hvor hver enkelt Del af Skattesystemet bliver et Led i Komplekset. Skulde det ikke være muligt at vente et Aar med at føre den Linie videre, jeg her har talt om? Det er jo uden enhver Mening at sige, at det ikke er det.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem. . . (Formanden rejser sig). . . Jeg har jo ikke bedt om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Nej, det er ikke nogen kort Bemærkning; men paa den Foranledning, der her gives mig, vil jeg benytte Lejligheden til at sige, at der jo er flere Sager paa Dagsordenen, og da man ikke i synderlig Grad er uenig om det Spørgsmaal, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, vil jeg meget henstille, at man indskrænker Bemærkningerne til det kortest mulige, hvis man ønsker at undgaa Aftenmøde.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det var da besynderligt, at det ærede Medlem næsten blev ophidset over det, jeg sagde til ham. Jeg rettede en Tak til ham, og jeg maa rigtignok sige